

PETR HEJNA

ROCKOVÁ POEZIE

doplněná mnoha fotografiemi
i její vizualizací v klipech pod linky

ROCKOVÁ POEZIE

doplněná mnoha fotografiemi
i její vizualizací v klipech pod linky

PETR HEJNA

aneb Cesta do hlubin rockerovy duše

Výběr z textů 1977 - 2020
pro kapely Nemesis, Evino prádlo, 2 Generations,
následnou sólovou a koncertní studiovou činnost
i z éry působení v dětském domově (vlastní koledy)

Moře, láska, smrt... (klip)

Když nad ránem svítá, když slunce jde spát
ve vůni levandule na vřes uléháš
nad hlavou klenba nebe, čistá jak vášeň srdce
vzduch chvěje se láskou, sůl po těle máš

Čas vleče se líně, čas ubíhá
kolik ho zbývá asi nám

Na křídlech racků stoupá, jak Ikaros naše touha
být stále, být tu navždy v žhavém objetí
Sonáty lásky cikád s přílivem splývají
jak těla na skaliskách v touhy zajetí

Den pomalu končí, den co život nám dal
zas o den blíž jsme smrti, den, který za to stál

Když v bolesti noci strach ustoupí snům
tvář hřeje, tvář hladí, vzpomínek žár
Stín oliv nás chladí, zázraky barev moře
z přístavu beznaděje loď vyplouvá

Touha žít je mocná, láska není hřích
žít navěky láskou, není marný cíl

Tak jako tvé tělo, příboj moře mám rád
tak jako tvá duše, zní mi ve strunách
tvá víra, tvá touha, že vše nekončí
krása moře neskutečná té tvé přísluší

Zrozeni z prachu, stanem se popelem
v zátoce naší splní se náš sen

Dík za sladké noci

(klip)

Schoulená tiše spící v měsíčních peřinách
na dotek mého těla zdáš se tak nevinná
tvůj dech jak vánek lehký, jak vlákno pavoučí
čas noci, kdy tíha padá v tvé sladké blízkosti

Do strachu děsů noci v temnotách vyjí vlci
dotek tvůj tu hrůzu zahání

Pod křídly andělů dvě duše osamělé
v tělech, kde hříchy mládí již dávno zavál prach
po chvilkách lásky čisté teď spánek konejší
čas noci, čas milování, čas touhy a nadějí

Děkuji, má lásko, za chvíle objetí
za teplo v chladu světa kdes mi vším

Morfeus bloudí krajem, když Hypnos snesl klid
v hlubinách Země láva vaří, jak krev v žilách klokotá
možná je někde peklo - a věřím, že snad i ráj
čas noci, snů a bdění d'ábla i Boha se dotýká

Děkuji Pane - ač tonu v pochybách
za dar, co mne tak něžně objímá
za den, co tehdy svedl nás
za noc, co přijde dneska zas

Děkuji - za tebe...

Dny s mou láskou

(klip)

Ve vůni letní trávy slyším tvůj smích
ve válce duše s tělem pláč krátce ztich
v mrazivých nocí chladu krbu a lásky žár
a s kočkou na polštáři zlých snů jen pár

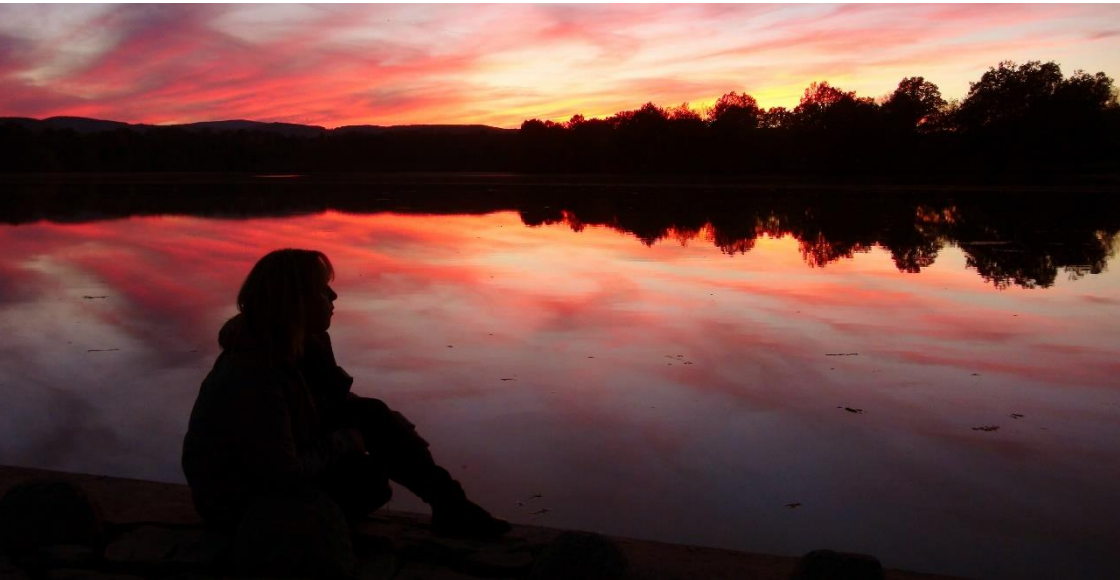
Kráčí bez zvuků kroků roky
mládí jen mlha mizící
stáří jako had se plíží
bolest těla zraněnou duši tíží

V podzimních barvách listí myšlenky šedé
nad prvním květem jara srdce se chvěje
noc černá, ráno bílé, vyhaslé vzpomínky
za oknem nejistota, trn v růži ukrytý

Jak vlákno pavoučí tenká je žití niť
plíživé obavy jak z mysli vypudit
vůkol jen špína světa, vůkol jen lidská zášť
těžko to duše snáší, ochraňuj Bože nás!

Ve vůni letní louky hledej svůj smích
ve spleti květů růží princezna spí
v mrazivých nocí chladu sálá dál lásky žár
a s kočkou pod peřinou pláč utichá

Svítání

([klip](#))

Noc temná končí, den přichází
čas vlků, snů a strachu obchází stín
na hroby padá rosa, křik v korunách
svítání pláč mírní v kapkách pavučin

Sám vprostřed noci, rán nadějí
pod klenbou nebeskou duše Bohu blíž
noc temná končí, noc již ztrácí moc
zbloudilá duše neprosí o pomoc

Sám na prahu ráje, sám v pekelném reji
jen nad hlavou hvězdy teď srdce mé hřejí
Sám na konci světa, sám na Bourbon Street
sám uprostřed ghetta, sám nechtěl bych žít

Svítá v dálavách, paprsek hladí tvář
svítá a strach padá, ač blízká je smrti tvář

Svítá i v myšlenkách, ruka tvá když svírá mou
cítím tvůj něžný dech, víru a lásku tvou

Noc lásky končí, den uspává
čas touhy, snů a vášní, andělů chór
na růže rosa padá, zpěv v korunách
svítání stírá pláč zbytků nočních mūr

S tebou této noci, rán nadějí
pod klenbou nebeskou oba Bohu blíž
Noc vášně končí, noc, opojná noc
a duše zlomené neprosí o pomoc

Já nevím...(klip)

Já nemám přání bláznivá
jen hledám, jak žít se v klidu dá
sto nocí, sto roků samoty, marně přemítám
půl žití vzal mi, vzal mi snad d'ábel sám

Já nemám recept na štěstí
já nevím, jak zbavit bolesti
strachu a úzkosti mé blízké trpící
ty, které miluji, ty v zázrak věřící

Proč tolik strádání hrůzu mi nahání
kam štěstí zmizelo, kam as se podělo
těžké je uvěřit, že Bůh to dopouští
těžké je smířit se s tou lidskou bolestí

Já nevím, nevím co s tím
já trpím, že nevím co s tím
já nevím, nevím co s tím
já trpím, že nevím co s tím
Já nevím!

V zajetí snů (klip)

V pokoji nepokojů, pod pláštěm temnot noci
v tísnivém klidu spánku sny přichází
v končinách světa jasu vznášíš se nad propastí
omamnou cítíš krásu andělských bytostí

Sen křídla ti dává, čas zůstává stát
pláč dnů noc když spláchla - tu jablko podal ti had

Krajinu Měsíc hltí, šízravé touhy chtějí
ztrácíš víru v chaosu víru
v prostoru vesmíru Bůh touží po míru
dál a dál cosi tě stále žene, jdeš vpřed a nemáš cíl
opojnou touhu žítí však střídá smrti stín

Po těle strach tě mrazí, pot mění se v děs
do srdce rampouch ti vrazí - dřív přítel, dnes běs

V krupějích deště tančíš, s vílou tak čistě bílou
a písně labutí dnes nejsou ti po chuti
na růži slavík zmírá, a ty - vládce Všemohíra
ty nemáš pro něj, ni pro sebe pomoci

Šeď tuhy, barvy duhy, v paletě snů se mísí
mrtvého Kristus křísí, jsi plný prázdnoty...

Na nebi hvězdy zhasly, v pokoji bez nebes
nad ránem sčítáš rány - venku svítá, den tě vítá
zlé můry křídla stáhly, zbyl dotek světla světa
snů plných barev léta, létání závratě i moci noci

Na vahách zla a dobra jazýček mihotá
kež každá noc je plna jen lásky a života

Bloudící sám v sobě ([klip](#))

Na břehu stál, zklamanej byl
chtěl kráčet dál, však neměl cíl
na konci cesty stál, ač ještě nevykročil
do hrobu pad, dřív než se narodil

Po schodech z iluzí chtěl stoupat do oblak
z prvního na zem spad, se sny mu ujel vlak
z malýho nádraží, zvanýho svět
kde tvrdě naráží, kdo chce jít vpřed

Zrozený v době, která ho zahubila
nachází v sobě sílu žít

Prázdnota duše, zmatenost davu
uvadlá růže, v poušti květ

Blouznivcův svět ([klip](#))

Znám tisíce světů, ty obrazy v hlavě mám
jednou pastel, jindy zas olej, netřeba jim ni zlatý rám
cestovní kancelář mysl s delegátem fantazie
ten zájezd je navíc zdarma bez vyloučení poezie

Znám tisíce tváří - andělů, lidí, démonů
škrabošky klaunů, kápě katů
zvíře, co má sto ohonů

Vídám je v noci, slyším je k ránu
kvílet, skučet, šťastně se smát
pláč bolesti, slzy štěstí
koulí se po skráních jako hrách

Znám žhnoucí jak peklo kraje
zář polární s mrazivou tmou
Neptuna proplouvám modravou říší
Sirénám duši upsal jsem svou

V balonu k Měsíci stoupám
chvostu dotýkám se padajících hvězd
řekou Styx nahý se brouzdám
čekám, až Charón otevře pěst

Znám smrtelné běsnění davu
kdy bohů se chrámy boří
asketů touhy, když chtíč je lapí
v modlitby ďábel pak se ponoří

Z barev duhy si plány spřádám
z pavučin plachty utkal jsem

Jordánu vody mne pohltily
ze starce znovu jsem dítětem

Spící démoni

(klip)

Kde se bere strach, kde se bere hřích
proč je tolik utrpení, tolik činů zlých
Kdo přináší smrt, kdo nemoci zlé
hladomor a války kruté, doby pohnuté
Kdo rozsévá děs, kdo sklízí jen žal
kdo je pánem zlobovládým, stokrát jsem se pral

Démoni jsou v nás, nastal jejich čas
peklo brány otevírá, rudne nebe jas
v koutku duše spí tiše potají
lidská zvěrstva přeukrutná mysl svírají

Bůh se odvrací, tvář si zakrývá
sedmá pečeť rozlomena, zem se zachvívá
dusot kopyt zní písni pohřební
čtyři jezdcí krajem táhnou v ten čas poslední

Kde se bere strach, kde se bere hřích
proč je tolik utrpení, tolik činů zlých
Není žádný Bůh, nejsou d'áblové
jen zákoutí nejtemnější duše ochablé

